

عنوان مقاله:

معناداری گزاره های انشایی سوره حج، پیرامون اخلاق

محل انتشار:

مطالعات سبک شناختی قرآن کریم، دوره 6، شماره 10 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

فاطمه اطهرجو - طلبه سطح سه حوزه علمیه حضرت فاطمه تهران

مریم ولایتی کبایان - استادیار گروه حدیث دانشگاه قرآن و حدیث، شهرری

خلاصه مقاله:

سوره حج بیست و دومین سوره مدنی قرآن است که اصول دین را به صورت تفصیلی و برخی از فروع دین را به طور اجمالی بیان کرده است. تبیین برخی از ارزش های اخلاقی مانند خضوع در برابر خداوند، پیوستگی تقوا، عمل صالح و نصرت الهی نیز از دیگر مباحث این سوره است. از آن جا که در سوره حج، گزاره های اخلاقی به دو صورت خبری و انشایی یافت می شوند. جملات انشایی این سوره پیرامون اخلاق، شامل انشائات طلبی؛ در قالب امر، نهی، ترجی و تمنی و انشائات غیر طلبی که اغلب در قالب جملات شرطیه بیان شده است. این نوشتار با روش کتابخانه ای مقاله در صدد تبیین این مطلب است که گزاره های انشایی این سوره نیز همانند گزاره های خبری، معنادار بوده و حامل پیام های والای اخلاقی برای مخاطب می باشند و معرفت به این امور با توجه به آیات کتاب الهی، زمینه ی رشد و تعالی را در انسان شکوفا خواهد کرد. معناداری جملات اخلاقی این آیات نیز با استفاده از شواهد درون متنی و برون متنی از جمله باور وعده و وعید های الهی، تعقل و حکم عقل، هستی شناسی و انسان شناسی و ... محرز گردید.

کلمات کلیدی:

اخلاق، سوره حج، گزاره انشایی، معناداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1607008>

